

EURÓPAI

IDO

Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja
Lapunk – minden üldöztetés ellenére, utolsó erejéig – támogatja és támogatni fogja a székely önrendelkezés ügyét!!!

XXIII. évfolyam • Időszak: 2012. március 24. – 2012. április 6.

Megjelenik kéthetente – 16 oldalon • Ára: 2,50 új lej

2012 7.

Az Európai Idő ténylegesen független lap. Nem támogatja sem a Soros Alapítvány, sem sajtóalapítványok, sem a magyar, sem a román kormány – sem semmilyen más állami vagy civil (társadalmi) szerveződés, intézmény, párt, érdekcsoport vagy tehetős polgár, sem rokon, sem ismerős vagy barát. Egyetlen támaszuk az Olvasó, s akinek kezében a sorsunk: az Isten.

Nem ünnepeltem március idusán...

(avagy Popely Gyula, a Károli Egyetem rektora és a Székesfehérvári Törvényszék)

Hiába a nemzeti ünnep, Magyarországon ma nincs miért, de főleg nincs is mit ünnepelni. Az ünnep ugyanis csak akkor lehet ünnep, ha az, amire emlékezünk, máig ható értékeket, ma is létező pozitív változásokat hozott. Mint ahogyan a halott úknagypapát sem ünnepeljük évente a születésnapján, úgy a „nemzeti ünnep” is – a mai Magyarországon -, csupán egy erőltetett ünnepi álmegmozdulás. Politikai csetepaté, aminek annyi értelme sincs, mint könnyes szemmel nézegetni az 1940-es kolozsvári felvonulás és díszünnepség filmkockáit. A mai Csonka-Magyarország ma Európa olyan pontja, ahol sem jogbiztonság, sem közbiztonság, sem rend, sem a megélhetés biztonsága nem adott. Emberek ezrei várnak a banki hitelek miatt arra, hogy gyermekestül, beteg öreg rokonostul kilakoltassa őket az új lakásmaffia, azaz a bírósági végrehajtók, emberek sokasága vár orvosi kezelésre, s mire időpontot kap, meghal vagy magatehetetlenné válik, gyermekek ezrei éheznek, mert nincs pénz a menzára, az eddig ide-oda ingyen utazgató öregek otthon rekednek, mert megszűnt az utazási kedvezmény. Magyarország ma az embertelenség országa, s mondom ezt pont akkor, amikor egy keresztény értékeket és a nemzet érdekét szolgáló akaró kormány van hatalmon. Ám hiába! Magyarország nem otthona többé egyetlen tősgyökeres magyar állampolgárnak sem, mert Magyarország a bűnözők kezében zihál, s ahhoz, hogy vége lehessen ennek az áldatlan állapotnak, olyan gyökeres változásokra lenne szükség, amilyeneket az uniós elvárások miatt lehetetlen véghezvinni. Magyarország szép lassan, de biztosan elsüllyed egy olyan uniós mocsárban, amelyből nincs visszaút. Ezért pedig azok a felelősök, akik bár látják a bajokat, mégsem tesznek ellen semmit, vagy nem tudnak tenni, mert a kezüket köti egy láthatatlan politikai és pénzügyi hatalom. Érdekes az is ebben a még Magyarországnak nevezett képződményben, hogy a jog és a törvény megsemmisülése senkinek nem tűnik fel. Bíróságokat tart el az állam az adófizetők pénzéből, és ezek a bíróságok olyan sajátos rendszert alakítottak ki, amelyek messze állnak az igazságkereséstől, a valóságtól és az igazságszol-

gáltatástól. Többek között ezért sem ünnepelek immár évek óta egyetlen nemzetinek nevezett ünnepen. Mert évfordulók ugyan vannak, nemzet-maradék is van, de valóságos nemzeti ünnep, amelyben örömmel és egységesen ünnepelhet a nemzet – nos, olyan nincs.

Álljon itt egy polgári peres ügy rövid története **tanulságul**, bár ez az ügy a nemzetközi bíróságokig várhatóan nem áll meg, mert félelmetesen igazságellenes és feltehetőleg politikai háttere van. Igaz, volna még több hasonló is, de az utóbbi idők saját bőrömön tapasztalt leg-súlyosabb törvényszegéseinek egyike az alábbi.

Popely Gyula, a Károli Egyetem tanára, történész. Nem kell különösebben bemutatni, hiszen írtunk már róla. Tudományos munkásságáról nem kívánok lapunk hátsóoldali véleményét mondani, mert nem tudnék objektíven beszélni róla. Emberi mivolta azonban megdöbbentő.

A történet azzal kezdődött, hogy az általam korántsem kedvelt Jobbik Magyarországért Párt indította őt a magyar országgyűlésbe képviselőnek, 2010-ben. Popely különösen érdekes személyiség, hiszen a nemzeti elkötelezettség csak úgy süt történelmi munkáiból, ám amikor a 2004-es gyalázatos népszavazás előtt Pozsonyban jártam, meglepődtem. Egy pozsonyi borozóban megismerkedtem egy öregemberrel, aki Popely barátja volt. Az illető néhai Danás István az Stb-nek, azaz a csehszlovák titkosszolgálat egyik tisztje. Danás úr egy beszélgetésünk alkalmával azt mondta, hogy Popely nagy szolgálatokat tett Csehszlovákiának. Később érdekes, Popely tollából származó irományokat is kaptam Danás Istvántól, amelyekről máig nem tudom, hogy jelentések-e, vagy csupán egy perverz öregedő ember önmagát és Danást szórakoztató irományai. (Az egyik, a Károli Egyetem tanárának tollából származó, és Danástól kapott irományt következő lapszámunkban, annak terjedelme és trágár stílusa miatt csak kivonatossan, de közöljük.)

(folytatása a 3. oldalon)

Stoffán György

„Hagytuk, hogy szórakozzanak az őstörténetünkkel”

Sztereotípiákat döntött meg, téveszméket oszlatott el a magyar őstörténetről előadásában Bíró András Zsolt humánbiológus-antropológus. Tudományos kutatásai eredményeként immár tudjuk, hogy vérrokonság, testvériség köt a kazakisztáni madjar törzshöz, és gyaníthatóan az őshaza megtalálásához is közelebb kerültünk.

A nőnap délutáni időpont ellenére telt ház fogadta a Deus Providebit Házban a Kurultaj főszervezőjét, aki rendhagyó történelemórát tartott az EMNT Maros megyei szervezete, a Rákóczi Szövetség és a Kerecsensólyom Hagyományőrző Egyesület meghívására. Bíró András Zsolt előljáróban elmondta, kutatásainak eredményeit már megjelentette neves nemzetközi szaklapokban, hogy senki ne tudja megkérdőjelezni.

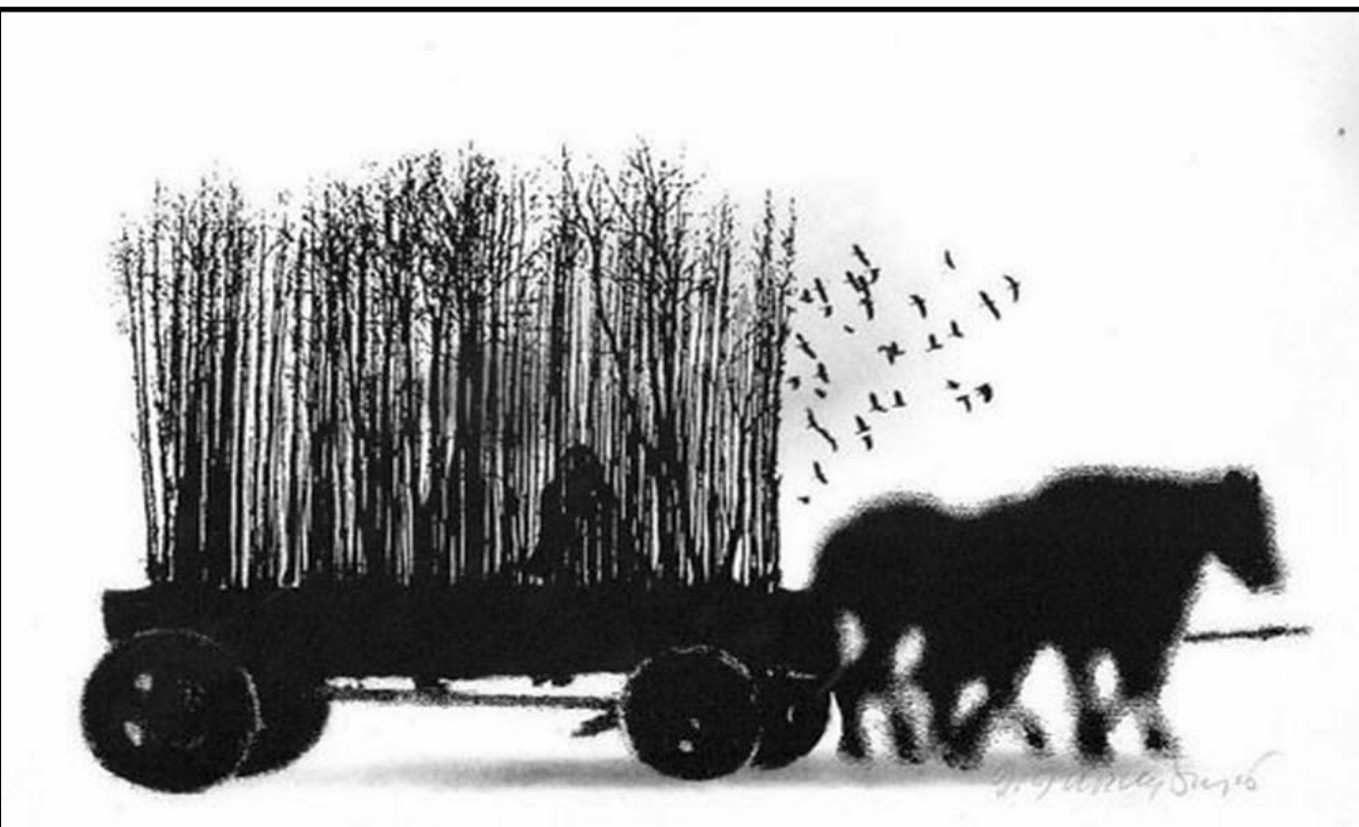
– teljes terjedelemben a 14. oldalon –

Amiről nem beszélünk...

Az elmúlt napokban többször beszélgettem Lajtán túli vállalkozókkal, akiktől azt kérdeztem: mi lehet az oka annak, hogy a volt szocialista országokban, amelyek nemrég csatlakoztak az Unióhoz, az árak ugyanazok, mint a nyugati árak, a munkavállalók bére rendkívül alacsony, miközben a nagyvállalkozók és multinacionális cégek adózott nyeresége összességében is a nyugati színvonalon van. A vélemények lesújtóak... összegzem nevek nélkül a véleményeket, hiszen nem kértem engedélyt az uraktól nevük említésére...

– teljes terjedelemben a 3. oldalon! –

• **2. oldal:**

Kolumbán Sándor: Te, vén Európa!

• **3. oldal:**

Amiről nem beszélünk...

• **4. oldal:**

Hiperaktív vagy csak túl élénk?

• **5. oldal:**

Nőiességünk tünezedőben?

• **6. oldal:**

Nukleáris fegyvergyártási program tettenérésének lehetőségei

• **7-10. oldal:**

23 tévéadó műsora

• **11. oldal:**

Betelepítési szándék a befektetések mögött Vargyason

• **12. oldal:**

A szorongás leküzdése

• **13. oldal:**

Amilyen az arca, olyan az ágyban?

• **14. oldal:**

Bayer Zsolt: Bozótharcos

• **15. oldal:**

Humor, játék, rejtvény

• **16. oldal:**

Veszélyes üdítők